

Systemet kollapser: Dette er årsagen til optimisme!

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2019

Zepp-LaRouche indledte med at drøfte, hvad hun beskrev som den historiske pressekonference med præsident Trump den 9. oktober, hvor han gjorde det klart, at han havde til hensigt at vende de sidste 50 års geopolitiske krige. Under henvisning til præsident Eisenhowers identifikation af det "militære industrielle kompleks" som årsagen til krig, afsluttede Trump med en bevægende personlig erklæring, idet han identificerede omkostningerne ved disse krige, hvad angår de amerikanske tab af menneskeliv, samt de millioner der går tabt på den anden side i krigene.

Hun vendte flere gange tilbage til vigtigheden af to ting: For det første, præsident Trump må nu samarbejde med Rusland gennem Astana-processen og inddrage Kina, for at afslutte krigene via reel økonomisk udvikling; for det andet, at vejledningen til denne udviklingsproces må være Lyndon LaRouches liv, hvis renselse er den nødvendige ingrediens for at få det til at fungere.

LaRouches stemme er desuden vigtig, da det økonomiske sammenbrud er i gang, og det er hans videnskabelige metode, nedfældet i hans Fire Love, som er nødvendige for at forhindre sammenbruddet i at udløse global elendighed. Vi må direkte tage fat på den panik og kulturpessimisme, som dominerer befolkningen – nu er tiden inde til, at vores optimistiske

synspunkt, baseret på en forståelse af menneskets sande, kreative natur, former diskussionen.

Tak fordi I følger vores arbejde i et så spændende historisk øjeblik. Der står meget på spil for menneskehedens fremtid, og vi gør en forskel.

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2019: Finansverden vil redde sig selv med øko-fascisme

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina: Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på

dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang;

mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industri-parker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woods-systemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægteemand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en

kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republik's finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds togethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller

det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end totusinde år været anset for selvindlysende i Kina, at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt

det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med

begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et

fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patriot, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget som muligt være stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske

missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologisk anvendelse og praksis..."

Jeg tror derfor, at hvis en vis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne..."

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, at Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

Panik på Wall Street, fare for krig – der er ingen tid at spille for det nye paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er “andre muligheder”, og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsene i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialet for revolutionerende forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det

internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at "Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne".

Det er slutningen af en epoke: Skift paradigmet til himlen, ikke helvede!

Den 16. september (EIRNS) – Det er en overforsimpling at beskrive verden i dag som havende en række farlige brandpunkter midt i de ellers positive udviklinger af Den Nye Silkevej og rumforskningsprojekter. Indrømmet, der er en vis grad af sandhed i det. Men den større sandhed, der giver mulighed for afgørende handling, er, at de seneste årtier med det neobritiske imperiums system af geopolitik, monetarisme og kulturel krigsførelse er ved at bryde sammen. Det er tidspunktet til at fremtvinge et skifte. Det bliver himmel eller helvede.

Helga Zepp-LaRouche formidlede denne indsigt i sin præsentation i sidste uge på Euro-Asia Economic Forum in China i sin tale, "Sådan hjælpes Vesten til bedre at forstå Bælte- og Vejinitiativet". Hun citerede advarslen fra Lyndon LaRouche fra 1971 om, at der ville komme et tidspunkt, hvis det imperiale system fik lov til at fortsætte, hvor "en ny depression og en ny fascisme" ville opstå, hvis det ikke blev erstattet af "en ny verdensøkonomisk orden. "Imperiets interesser ved udmærket godt, at nu er tiden inde for dem, og derfor er de parate med deres gamle tricks. Alt – inklusive krig – for at forhindre en ny verdensorden. Sådan må den seneste internationale krise, der udfoldes omkring droneangrebet på Aramco-oliekomplekset i Saudi-Arabien den 14. september, forstås. Med eller uden det faktum, at de yemenitiske houthier tager æren for angrebet, kom der et ramaskrig fra krigshøgene i USA for at angribe Iran, selv mens Aramco stadig brændte. Med andre ord, skynde sig at komme i krig – netop det britiske imperialistiske scenarie.

USA's udenrigsminister Mike Pompeo hævdede den 14. september, at det var Iran, der stod bag angrebet på saudiarabisk olie, skønt der ikke forelå nogen beviser. Lindsey Graham (R-SC) opfordrer USA til at bombe iranske olieraffinaderier; Rep. Liz Cheney (R-WY), Dick Cheneys datter, jubler over dette. Den 15. september havde præsident Donald Trump et møde i det nationale sikkerhedsråd med Pompeo, vicepræsident Mike Pence og forsvarsminister Mark Esper, hvorefter Trump også udsendte en meddelelse om, at USA er "klar til kamp" med en militær reaktion om nødvendigt. Han sagde, at han afventer bekræftelse. Iran benægtede beskyldningen. I morges sendte Trump en besked, "... de siger, at de ikke havde noget at gøre med angrebet på Saudi-Arabien. Vi får se?"

Senere i dag, efter mødet med de amerikanske militærledere, slog Trump en mere diplomatisk tone an, og meddelte at han sender Pompeo til Saudi-Arabien, "USA er mere forberedt" på konflikt end noget andet land i historien, bemærkede han til

journalister, men "med det sagt, vil vi bestemt gerne undgå det."

I mellemtiden advarer regeringer over hele verden mod forhastede handlinger og manglende kontrol. På tidspunktet for denne skrivelse er amerikanske og saudiske embedsmænd på stedet og hævder foreløbigt, at de fundne ballistiske droneenheder var iranske, men uden verifikation af hvorfra de blev affyret.

Situationen bærer samtlige præg af det velkendte britiske imperialistiske standardspil: skab betingelser for strid og elendighed, og sæt derefter alle op mod enhver. Det kan ikke undre, at det finder sted i de lande, der er delt i henhold til den hemmelige Sykes-Picot-aftale fra 1916 for at opdele "Lilleasien".

Den seneste konfrontation her understreger nødvendigheden af de principper og programmer, der blev fremlagt af Lyndon LaRouche i hele sin levetid, især at "udvikling er navnet på fred", og at samarbejdet mellem de "Fire Magter" – USA, Kina, Rusland og Indien – kan få dette til at ske. Kampagnen for at rense LaRouches navn er den samme som at bane vejen for det politiske lederskab, der er hårdt brug for i dag.

I den sydvestasiatiske region er våbenhvile og en strøm af bistands- og udviklingsprogrammer umiddelbart hvad der er påkrævet. Schiller Instituttet har udsendt programmer for Yemen, Syrien og hele Sydvestasien og Afrika. På et møde om Syrien i Ankara i dag, udtrykte Ruslands præsident Vladimir Putin håb om, at det internationale samfund vil yde bistand og støtte til at hjælpe med genopbygningen af Syrien. Han understregede, at der er et stort behov, idet han meddelte, at 390.000 syrere er vendt tilbage til deres hjemland fra Libanon, Jordan og andre steder siden juli 2018. I Syrien er 1,3 millioner fordrevne vendt tilbage til deres hjem.

**Behovet for at redefinere
“bæredygtig udvikling” som
“vedvarende udvikling”.**

**Bælte- og Vejinitiativet og
Apolloprogrammet som
inspirationskilder**

Følgende artikel af Hussein Askary og Jason Ross bliver omdelt inden og under FN's generalforsamling, som åbner den 17. september i New York .

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttet afholder
seminar om “BVI's rolle for
fred og stabilitet i
Vestasien og Afrika”**

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med

hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner. En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Instituttet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun

om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer denne mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang, om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere to-statsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten Samarbejdet", og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport "Extending the New Silk Road to West Asia and Africa", der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et

bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche, herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-krisen.

Det 'springende punkt' har indfundet sig – nu er det LaRouches tid

Den 1. september (EIRNS) – Som vi går ind i september måned, har kriserne, som rammer enhver verdensdel og alle dele af samfundet, skabt en tilstand som den der er beskrevet af Dickens i hans roman om den franske revolutions æra: "Det var de bedste tider, det var de værste tider, det var en tidsalder for visdom, det var en tidsalder for tåbelighed, det var troens epoke, det var vantroens epoke, det var lysets sæson, det var mørkets sæson, det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter... "

Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, forberedte sig på den uundgåelige finanskrisen, der sandsynligvis vil eksplodere i efteråret, ved at foreslå den vanvittige "løsning" til sine kolleger på mødet i Jackson Hole med at skrotte dollaren og vende sig til kryptovalutaen "libra", der blev sat i spil af Facebook og herrerne i det døende vestlige finanssystem, mens den tidligere direktør for New Yorks centralbank Bill Dudley sluttede sig til House of Lords (det britiske overhus, *red.*)

med kravet om, at de selvsamme herrer skal gøre alt, hvad der er nødvendigt for at stoppe et genvalg af Trump.

I mellemtiden vil New York i september blive belejret af FN's klimakvaksalvere og deres jakobinske gadepøbel, ledet af det patetiske, misbrugte barn Greta Thunberg og LSD-misbrugerne i 'Extinction Rebellion', der kræver et ophør af menneskeligt fremskridt og affolkningen af den menneskelige race.

Og samtidigt forbereder Israel sig på en invasion af Libanon og muligvis endda Iran, mens amerikansk/britisk-finansierede og trænede jakobinere i Hongkong bruger massevold og undergravende virksomhed i håb om at fremprovokere en militær konfrontation mellem USA og Kina.

Og alligevel er USA's præsident åbent imod Federal Reserves kontrol over den amerikanske økonomi og WTO's undergravning af suverænitet; kræver åbent afslutningen af britisk inspirerede neokoloniale krige, og søger en tilbagetrækning fra dem der er startet af Bush og Obama; og afviser endvidere åbent klimafanatikernes falske videnskab. Hvorfor har han ikke været i stand til at gennemføre sine intentioner?

Her er det, at renselsen af Lyndon LaRouches navn er altafgørende. LaRouche identificerede Federal Reserves onde og forfatningsstridige karakter allerede i 1950'erne og fordømte WTO, da den blev grundlagt i 1990'erne som et angreb på suverænitet og udvikling; afslørede den antividenskabelige og den antihumane grønne bevægelse, da den opstod fra den racehygiejniske bevægelse efter 2. Verdenskrig; afslørede briternes rolle i at bruge USA som en "dum gigant" til at udkæmpe dens koloniale krige, startende med Vietnam-fiaskoen i Sydøstasien og fortsættelsen med Bush-Obamas krige i Sydvestasien.

Vigtigere er det, at LaRouche også fremsatte de nødvendige løsninger på disse katastrofer – løsninger som præsident Donald Trump hidtil ikke har fået fat i, enten fordi han ikke

fuldt ud har forstået deres presserende karakter, eller fordi han gentagne gange, og magtfuldt, er blevet blokeret i sine bestræbelser på at gennemføre dem.

Det ene område, hvor Trump har haft succes med at vende undergravningen af amerikansk videnskab og teknologi, ligger i hans 'Kennedy'ske' erklæring om et lynprogram for at vende tilbage til Månen i 2024 og forberede koloniseringen af Månen og en mission til Mars. Underskriftsindsamlingen fra LaRouchePAC (se "Vi forpligter os til Måne-Mars-missionen" på LaRouchePAC Action Center websiden), der opfordrer til at støtte denne mission, går imidlertid videre end Trumps erklæring om at foretage de nødvendige foranstaltninger for at missionen skal lykkes: et lynprogram til udvikling af fusionskraft til fremdrivning af rumfartøj for at kunne rejse til Mars; bringe alle de rumfarende nationer sammen for at opnå tilslutning til både rummissionen og fusionsindsatsen; og at "reformere eller eliminere de spekulative og rovgriske aspekter ved det internationale finansielle system", for at skabe de nødvendige kreditmekanismer til disse projekter.

Samarbejde mellem disse rumfarende nationer er kernen i LaRouches løsning på den globale krise – tilsammen vil USA, Rusland, Kina, Indien, Japan, og de europæiske kredse, der stadig er forpligtet til videnskabeligt fremskridt, ikke alene kunne indfri den "udenjordiske forpligtelse" til menneskelig udvikling af solsystemet og hinsides, men også repræsentere den nødvendige politiske kraft til at afslutte tyranniet af det britiske finansielle system og dets imperium ved at oprette et Nyt Bretton Woods-kreditsystem til at opbygge verden, som det kinesiske Bælte og Vej har vist. Det kunne redde landene i den avancerede verden fra depressionen og forfaldet, som de står overfor i dag på grund af City of Londons og Wall Streets bankerotte spillebuler.

Trump har kapaciteten til at forelægge hele dette program for det amerikanske folk ved at erklære frifindelsen af Lyndon LaRouche, som selvfølgelig blev beskyldt og retsforfulgt på et

falsk grundlag af nøjagtigt de samme personer og institutioner, der nu er blevet afsløret for deres forræderiske bestræbelser på at afsætte selve præsidenten gennem "Russiagate" og andre ulovlige midler. Alt dette er både presserende og umiddelbart muligt. Selvom det af pessimister betragtes som "de værste tider", er det op til os som "vores nations patrioter og verdensborgere" at skabe den bedste af alle mulige verdener.

Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med "dronningens tale" den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver

“helikopterpenge” (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproductive “grønne” molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: “På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres rentekomkostninger er blevet. Tyskland “bliver faktisk betalt” for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! “Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede “68’ere”

systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske "dommedagskulter", der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

Det bundløse 'Jackson Hul'

Den 27. august (EIRNS) – G7-nationerne har lige på blændende vis stillet deres institutionelle politiske fallit til skue på deres topmøde den 24.-26. i Biarritz, Frankrig, idet de undgik enhver diskussion af de alvorlige problemer, som kloden står overfor, og omhyggeligt undgik det enkelte, altafgørende sag for menneskeheden: Den uafvendelige bankerot af hele det London-drevne transatlantiske finansielle system og mødet den 22-24. august i Jackson Hole mellem centralbankfolk og andre finansielle koryfæer, der opfordrede til et "regimeskifte i pengepolitikken" for at forsøge at holde deres imperium intakt.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte til europæiske medarbejdere den 26. august: "Den virkelige historie er, at der på mødet i Jackson Hole blev erklæret et regimeskifte i pengepolitikken og udsigten til 'helikopterpenge', hvorved de grundlæggende fjernede de sidste aspekter af regeringernes suverænitæt ved at give centralbankerne myndighed til så at sige at 'gå direkte', hvilket betyder at pumpe penge både ind i den officielle stat, men også ad private kanaler – og naturligvis skal alt dette også finansiere 'the Green Deal'. Dette er præcis, hvad Hitlers rigsbankdirektør, Hjalmar Schacht, gjorde."

Zepp-LaRouche gik videre og mindede lytterne om, hvordan Lyndon LaRouche i en berømt offentlig debat i december 1971 med den fremtrædende liberale økonom Abba Lerner ved Queens College i New York City hakkede Lerner til plukfisk ved at få ham til at indrømme, at han troede Schachts politik med at åbne sluserne for finansiering af nazisternes krigsmaskine var den rigtige politik – og at hvis bare andre politikere havde gjort det, som Schacht sagde, ville Hitler ikke have været

“nødvendig.”

Hvad centralbankfolkene i Jackson Hole, ledet af Bank of Englands Mark Carney, foreslog, er intet andet end en nymodens version af den samme schachtianske hyperinflationariske redning af deres fallerede finanssystem – hvilket har de samme politiske egenskaber i dag som det havde dengang: fascisme.

Den gamle verdensorden er hurtigt ved at gå under, i en grad så endog talerør for London som dagbladet The Guardian tvinges til med bedrøvelse at indrømme, at G7-mødet efterlod sig få spor af, at det nogensinde fandt sted ... men der var en klar fornemmelse af, at den etablerede orden fik sin sidste olie. "Arkitekterne og fortalere for denne gamle orden er imidlertid konstitutionelt ude af stand til at skabe en ny, der fungerer for menneskeheden, understregede Zepp-LaRouche. I stedet trækker de verden ned i en malstrøm af fascistiske grønne politikker – ned i et bundløst 'Jackson Hul'.

Det ses i den seneste udvikling i Italien, hvor briterne og deres allierede forsøger at konsolidere et grønt statskup ved at indsætte en regering, der er forpligtet til "en paradigmeændring vedrørende miljøet, et 100 % bæredygtigt land". Det ses også halvvejs rundt om planeten i Amazonas-regionen, hvor den franske præsident Macron står i spidsen for en løgnagtig kampagne i grønne internationale medier og sociale netværk, for at nedtromle den brasilianske suverænitets ved at "hjælpe" dem med at håndtere amazone-brandene.

I lyset af denne altoverskyggende strategiske virkelighed kritiserede Zepp-LaRouche igen dem i USA og Europa, der foreslår at fortsætte konfrontationskursen med Kina og Rusland. "Dette er virkelig forkert," sagde hun. "Der er absolut ingen problemer hvad angår de strategiske spørgsmål, der kan løses uden Rusland; og der er ikke et eneste økonomisk problem, der kan løses uden Kina, især med dette truende økonomiske sammenbrud og hyperinflation" – Kina, som trods alt er det eneste lokomotiv for egentlig fysisk økonomisk vækst i

verden i dag.

Zepp-LaRouche tilslutter sig kraftigt den tilgang, der tidligere i denne uge blev taget af Kreml-talsmanden Dmitry Peskov, som opfordrede til, at det næste G7- eller G8-møde, der vil blive afholdt i USA, inkluderer ikke alene Rusland, men også Kina og Indien. Dette forslag ligner Lyndon LaRouches opfordring til en 'Fire-Magts tilgang med USA, Rusland, Kina og Indien til løsning af planetens centrale problemer, især krisen i det internationale finanssystem.

For at få den nødvendige politiske diskussion om det faldefærdige britiske system, deres fascistiske forslag der blev udstillet i Jackson Hole, og vigtigst af alt, de politiske foranstaltninger der er nødvendige for at få et klassisk nyt paradigme, vil den internationale LaRouche-bevægelse afholde aktionsdage på universitetsområderne i den første del af september, både overalt i USA såvel som i et lille dusin lande internationalt. Denne indledende aktion vil, med Zepp-LaRouches ord, være "en appel til verdens unge om at transformere den menneskelige art, ved at sikre at mennesket bliver en rumfarende art, og at der er principper der indebærer, at dette grønne fascistiske sludder er helt forkert."

**Britisk centralbankdirektør
lancerer 'grønne' angreb på**

USA og på dollaren

Den 26. aug. (EIRNS) – Direktøren for Bank of England kom til Federal Reserves bankkonference i Jackson Hole, Wyoming, i sidste uge og sagde, at den amerikanske dollar, indenfor handel og investeringer, burde udskiftes med en digital verdensvaluta. Mark Carney lovpriste den digitale valuta "Libra" – foreslået udstedt af Facebook – som den amerikanske kongres forsøger at stoppe. Men Mark Carney sagde, at de globale digitale penge ville blive bedre kontrolleret af Bank of England og andre store centralbanker. Han gjorde dermed Facebooks "Zuck Bucks" til sin forsøgskanin.

Værdien af dollaren, beklagede Carney, gør det sværere og sværere for hans Bank of England, Fed og andre centralbanker, at vedblive med at redde City of London og Wall Street og Tokyos megabanker, som de har gjort i mere end 10 år siden den globale finansielle nedsmeltning i 2008. Selv "kvantitative lempelser", endog negative renter, fungerer ikke mere, og endnu et finansielt krak truer.

Carney bebrejdede regeringerne og især den amerikanske dollar. Han fik støtte til sin britiske imperiale arrogance fra den enorme (6.5 milliarder \$) private kapitalfond på Wall Street, BlackRock LLP, som kom til symposiet i Wyoming med et forslag om at overføre styringen af de offentlige budgetter til centralbanker som Bank of England og Federal Reserve. Disse ville blot trykke pengene og få deres "eksperter" til at fortælle regeringerne, hvordan de skal bruge dem, foreslog BlackRock.

Og investeringerne ville være "grønne", hvilket ville smide billioner af kroner væk til tilbagestående "grønne" teknologier som enorme solfarme, mens kulkraft og olie blev afviklet med tunge "kulstofafgifter".

Det ville gøre det af med hvad der er tilbage af amerikansk industriel kraft, som allerede er blevet trukket ned af årtier med britiske frihandelsaftaler, "afindustrialisering,"

narkotikaepidemier...

Man må forstå, at Det amerikanske Systems økonom og statsmand Lyndon LaRouche ikke ville have fundet sig et minut i Mark Carneys arrogante imperialistiske krav. Han var den store modstander af britisk imperialism – finansiel og geopolitisk – i et halvt århundrede. Hvis præsident Donald Trump ville bane vejen for en posthum frifindelse af den uforskyldt retsforfulgte Lyndon LaRouche, måtte Bank of Englands Carney og BlackRock æde deres ord.

I virkeligheden er den amerikanske dollars dominerende rolle i international handel og investeringer – en hindring, efter hr. Carneys mening, for centralbanker der styrer verden med deres digitale verdensvaluta – i dag den eneste rest der er tilbage af præsident Franklin Roosevelts vellykkede kredit- og valutasystem fra Bretton Woods. Bretton Woods tillod stabile valutaer og en stærk vækst i produktivitet og produktion i USA og Europa i 30 år efter anden Verdenskrig.

Richard Nixon opgav Bretton Woods-systemet i 1971 under pres fra Londons banker, hvilket gav dem det spekulative kasino med "flydende valutakurser", som de ønskede, med 5,5 billioner \$ per dag i valutahandel, hvoraf 99 % er ren spekulation.

LaRouche foreslog at genskabe et Bretton Woods-system, denne gang med kredit også for udviklingslandene, til grundlæggende infrastruktur og industrialisering – lige som Kina yder i Asien og Afrika under sit Bælte- og Vejinitiativ. Han sagde, at dette nye Bretton Woods kunne iværksættes af de fire magter, der i dag ikke bøjer sig for "nye grønne aftaler" – USA, Kina, Rusland og Indien. I spidsen for Måne- og Marsrummissioner og nye nukleare og fusionsteknologier, kan disse nationer, og andre der slutter sig til dem, revolutionere den menneskelige arts kræfter og menneskets kreative åndsevner. Lad hr. Carney blive grøn af misundelse.

Forholdet mellem USA og Kina

Den 25. august (EIRNS) – Under den seneste runde med optrapning af handelskrigen mellem USA og Kina, udstedte præsident Donald Trump en række tweets den 23. august, herunder et der sagde: "Vi har ikke brug for Kina, og ville ærligt talt være langt bedre stillet uden dem."

Dagen efter modtog dette synspunkt et hurtigt og utvetydigt svar fra Kina i en ledende artikel i *Xinhua*, det officielle nyhedsagentur i Folkerepublikken Kina: "Den amerikanske økonomi ville ikke være stærkere uden Kina. Enhver diskussion om afbrydelse af bånd mellem USA og kinesiske virksomheder er i bedste fald latterligt ... konstruktivt engagement er stadig den rigtige vej frem."

Helga Zepp-LaRouche gik endnu længere, og sagde, at det simpelthen er objektivt forkert at tro, at USA eller verden kan løse sine økonomiske problemer uden Kina og dets Bælte- og Vejinitiativ; ligesom det er objektivt forkert at tro, at det er muligt at løse planetens strategiske problemer uden Rusland. Zepp-LaRouche tilføjede, at det Britiske Imperium og de i Europa og i USA der deler deres politik, har orkestreret en dramatisk forværring af den strategiske situation i de sidste par uger. Det officielle Washington har bevæget sig fra at karakterisere Kina som en konkurrent, sidenhen en rival, og nu er der åbenlyst tale om, at Kina er en fjende.

Det samme sker med den kraftige optrapning af ballistiske missiltest, der er rettet mod både Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche sagde, at uanset hvilke punkter med pres eller manipulation der måtte være omkring præsident Trump i disse spørgsmål, må de brydes for at ruske ham og den amerikanske

regering ud af den nuværende bane, som er ekstremt farlig og vil være ødelæggende for USA generelt og for Trumps genvalg i særdeleshed. Det er en bane, der er det præcis modsatte af, hvad Lyndon LaRouche med sit 'Forslag til Fire Magter' opfordrede til, nemlig at USA, Kina, Rusland og Indien skulle samarbejde om at stoppe Det Britiske Imperiums krigs og udplyndring, og i stedet etablere en ny verdensorden baseret på videnskab og klassisk kultur.

Drivkraften bag det strategiske faseskifte, som briterne på flere fronter har iscenesat de sidste par uger, er den fuldstændige, overhængende bankerot af hele deres finansielle system. De planlægger åbent "et regimeskifte i pengepolitikken", der vil få de til dato 17 billioner \$ i kvantitative lempelse til at blegne i sammenligning. De har til hensigt at indføre en "syntetisk dominerende valuta" for at få enhver antydning af national suverænitet over monetær politik og kreditpolitik til at forsvinde, og tvinge alle kreditstrømme til at holde deres spekulative boble på 1,5 billioner \$ i live, inklusive med "grønne" molbo-projekter, hvis eneste formål er at udslette de få produktive industrielle økonomier der er tilbage.

Og dog, som Lyndon LaRouche endegyldigt beviste, er der ingen tænkelig måde, hvorpå de kan redde deres system, uanset de hyperinflationiske skovbrande, de slipper løs. Kun en konkursbehandling af hele systemet med Glass-Steagall og relaterede tiltag kan fungere, og få planeten væk fra sin nuværende selvmordskurs.

Præsident Trumps næste tweet burde egentlige udsige: "Vi har ikke brug for London og Wall Street, og ville, helt ærligt, stå langt bedre uden dem." Dette ville være sandt; det ville være i overensstemmelse med Trumps egne kampagneløfter; og vigtigst af alt, ville det være begyndelsen på den form for omgående politisk skifte, som landet behøver.

Et økonomisk nedbrud kommer som en stor tsunami

Schiller Instituttets ugentlige webcast med helga Zepp-LaRouche den 21. august

I denne uges webcast gennemgik leder for Schiller Instituttet Helga Zepp LaRouche den seneste økonomiske svindel, der udgår fra Black Rock-gruppen som et eksempel på den desperate indsats for at købe tid til forsvar for et system, som er under sammenbrud. Alt imens dets initiativtagere omtaler denne plan som en "regimeændring" i finanspolitikken, er det blot endnu et forsøg på at oversvømme systemet med "helikopterpenge" for at beskytte værdiløse aktiver på 1,5 billiarder \$. Dette blev afsløret i 1990'erne af Lyndon LaRouche, der med sin "Triple Curve" udviklede det pædagogiske værktøj, der viser, hvorfor denne tilgang ødelægger den fysiske økonomi og vil føre til kaos.

Dette er baggrunden for den eskalerede destabilisering af Kina, der demonstrerer den 'britiske hånd' – og deres allierede som Bolton og Pompeo – i et forgæves forsøg på at forhindre Kinas opkomst og dens BRI-politik (Bælt og Vej-Initiativ). Mens Trump ønsker en aftale med Kina, sætter hans modstandere – både inden for og uden for hans administration – verden på en farlig kurs.

En markant, positiv udvikling, som hun identificerede, er dækningen i *the Guardian*, *Washington Post* og *Financial Times* af den middelalderlige ideologi bag økofascismen, og hvordan

denne bruges til at skabe et grønt bonanza for ellers konkursramte finansfolk.

Denne udvikling er en del af en utrolig proces, der viser, at systemet ikke fungerer, og åbner udsigten til, at stigende antal mennesker kan bringes til at se, at løsningen afhænger af udbredelsen af videnskabelige ideer og stor kultur – og dette skaber grundlag for optimisme.

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer faren for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

‘Bail-outs’ på steroider i form af over 15 billioner \$ i

kvantitative lempelser (QE 'quantitative easings') er blevet forsøgt og er mislykkedes. 'Bail-ins' kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion. For milliarder af dollars falske "grønne obligationer" vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street's spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk 'hvidbog' af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækt foreslår en selvmorderisk "regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen" – dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-'receivership' (en slags betalingsstandsning, red.) og selv "gå direkte" med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiel heroin i venerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. 'QE') – i forbindelse med LaRouche's "Triple Curve" (eller 'Typiske Kollapsfunktion') – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle

aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligvis, at LaRouches konkursomlægning af det nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle principper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på

at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt.”

Umiddelbart forude er en mur af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, “Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden”, udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og ‘disruption’. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne ‘disruption’: det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den ‘britiske crown’ i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: ”Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk

tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimaændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer udfordringen ved at arbejde med administrationen ... Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne mellem UK-USA være længere ... "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske

system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fiksere valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærget verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020

nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablissementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer. Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger" -samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning, der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for

enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt . Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostrer og fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et

meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondsksfulde spil, kan frembringe denne store historiske ændring, en ændring, der nødvendigvis kræves af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

Desperation hos den anglo-amerikanske finansielle elite ligger bag fornyet pres for regimeskifte-operationer, øko-terrorisme

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. august 2019

Med alle indikationer af et nyt økonomisk sammenbrud, der i givet fald vil være værre end det i 2008, er der et desperat pres undervejs fra de angloamerikanske eliter for at afspore Bælte og Vej- Initiativet gennem at ramme Kina og Rusland og at bruge fupnummeret med menneskabte klimaændringer til at overbevise folk om, at der ikke er noget andet alternativ end passivt at acceptere brutale nedskæringspolitikker og radikal befolkningsreduktion. Det er dette, der driver farverevolutionen i Hong Kong, den farlige optrapning af spændingerne mellem Indien og Pakistan, demonstrationerne i Moskva og en forøget mobilisering af klimafanatikere, der bevæger sig i retning af terrorisme mod det industrielle samfund.

Men der eksisterer et andet alternativ, hvilket Helga Zepp LaRouche udvikler i dagens webcast med Schiller Instituttet. Faren for krig kan afværges ved en 'fire-magts-aftale', som

vil omfatte samarbejde i rummet, og med vedtagelsen af Lyndon LaRouches 'Fire-Love', som er en forudsætning for at foretage et skridt fremad i den fysiske økonomiske udvikling af menneskeheden. Dette involverer et afgørende brud med geopolitik og neoliberalisme, og bevæger USA og Vesteuropa til fuldt ud at støtte det nye paradigme, der tegner sig i Eurasia.

Mrs. LaRouche opfordrede til en ærlig debat om klimaet, tillige med en kampagne for at vinde støtte til en fuld Månen-Mars-mission, såsom den, der i øjeblikket støttes af præsident Trump, og som den oprindeligt blev udviklet af hendes mand, Lyndon LaRouche. Vi befinder os ved et afgørende øjeblik i historien. Vores mobilisering kan lykkes med at vende en eksistentiel krise til en ny mulighed for menneskehedens fredelige fremskridt. (HCS)

Briterne lancerer globale destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. august

2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise, sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om "menneskeskabte klimaforandringer", geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning, Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire *-red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om

Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet -red.] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den 17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktionsforhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel

igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden

og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialisme fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialisme der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum *-red*), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig

fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkammerater. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ til kernevåbnenes "gensidigt sikret ødelæggelse", samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme

korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt "Productive Triangle" ('den Produktive Trekant'), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befris for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

Samarbejde mellem USA, Rusland og Kina indvarsler et nyt paradigme for menneskeheden

Den 2. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trumps besøg i Nordkorea, hvor han mødtes med Kim Jong Un, og genoprettede 'ånden fra Singapore' i de bilaterale forbindelser mellem USA og Nordkorea, repræsenterer faktisk langt mere end det – potentielt et stort skridt fremad for menneskeheden. Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at mens mødet pludselig kom op søndag den 30. juni, "afspejler det hele processen frem til mødet mellem Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping, og jeg tror, at der bag kulisserne har været en helt utrolig indsats for at gå i denne retning. Dette er et stort skridt i retning af, at de fire stormagter arbejder sammen."

'De fire stormagter' refererer til samarbejdet mellem verdens største eurasiske kulturer – Rusland, Kina, Indien og USA –

som repræsentativt for den bedste europæiske kultur, hvilket Lyndon LaRouche definerede som den minimale kombination af politiske og kulturelle enheder med tilstrækkelig styrke til at slukke det for det Britiske Imperiums sidste glød, og skabe et nyt paradigme for menneskeheden baseret på samarbejdsvillig økonomisk udvikling og en ny renæssance, der forener den positive arv i hver af verdens succesfulde kulturer.

Det kan ikke overses, at både Xi Jinping og Vladimir Putin for nylig mødtes med Kim Jong Un, hvilket førte til de historiske private møder mellem præsident Trump og både Xi og Putin i Osaka, hvor Trump hævdede sin personlige diplomatiske kontrol. Den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo blev holdt ude fra topmøderne – Bolton blev endda sendt helt af vejen, til Mongoliet.

Som præsident Putin fortalte til Financial Times i sidste uge, kan fremskridt i spørgsmålet om Nordkorea kun ske, hvis der stilles absolut solide sikkerhedsgarantier for Nordkorea, især da nordkoreanerne er fuldt bevidste om, hvad der skete med Irak og Libyen, da de opgav deres atomvåbenprogrammer. Af indlysende grunde kan sådanne garantier kun gives af Rusland og Kina i samarbejde med USA.

Det centrale udestående spørgsmål der fortsat skal behandles er: Kan samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om strategiske spørgsmål udvides til det afgørende spørgsmål om reformering af den vaklende internationale finansielle infrastruktur? Selv Bank for International Settlements (BIS i Schweiz er 'centralbankernes centralbank' –red.) har i denne uge advaret om den vildt overstrakte boble af virksomhedsgæld, opblæst 'gearet' gæld, der ligner den boliglån-boble, som udløste sammenbruddet i 2008 og næsten et sammenbrud af hele det vestlige finansielle system.

Zepp-LaRouche meldte ud i dag: "Jeg tror, at denne form for samarbejde, Rusland, Kina og USA imellem, er ved at komme meget, meget tæt på potentialet for at udvide det til områder

der skal ses på, som den truende finanskrisen, den Nye Bretton Woods-aftale, den påtrængende reform af systemet, og det er muligvis ikke så umuligt som folk måske tror". Hun pegede på en artikel, der blev offentliggjort mandag af CNBC, af Michael Ivanovitch, en tidligere embedsmand ved OECD, en tidligere økonom på New York Federal Reserve og Columbia-professor; artiklen bar titlen: "Trump gør det grundlæggende arbejde for en ny verdensorden bygget op omkring USA, Kina og Rusland."

Ivanovitch skriver, at de største forretningsdelegationer ved St. Petersburg International Economic Forum d. 6-8. juni var fra USA (der er også den kendsgerning, at den største udenlandske delegation til "Summer Davos" Forum, der nu finder sted i Dalian i Kina, er fra USA). Ivanovitch peger på, at indblandingen i præsident Trumps politik for at skabe tætte forbindelser med Rusland og Kina, fra hans egen regering, er blevet kørt ud på et sidespor i de nylige diplomatiske bedrifter, og at Trump er klar over, at opnåelsen af hans hensigt i denne henseende er afgørende for hans genvalg i 2020.

Den næste afgørende begivenhed er halvtredsårsdagen den 20. juli for menneskets månelanding. Schiller Institutet afholder internationale festligheder for at opildne det voksende momentum for det globale samarbejde i menneskehedens næste 50 år. Zepp-LaRouche pegede i dag på den presserende nødvendighed af at "omdanne den amerikanske økonomi til en rumøkonomi, for at gøre det muligt at Trumps idé om at sætte en mand og kvinde på månen inden 2024 faktisk lykkes ... "Hvis man ser på kostprisen af materialer, der er nødvendige for at gennemføre programmet for koloniseringen af Månen-Mars," tilføjede hun, "vil det kun fungere, hvis man øger produktiviteten i hele verdensøkonomien", herunder et gennembrud i fusionskraft. "Man har ikke tilstrækkelig industriel og teknologisk videnskabelig kapacitet i verden lige nu, til at lave den slags transformationer der kræves," sagde hun. "Så der er ingen grund til at betragte noget land som en fjende, for selv om

hele verden samler den samlede industrielle kapacitet, kræver det stadig et spring til en ny økonomisk platform, uddannelse af en eller to generationer af mennesker – det kræver et enormt spring. Så det er ikke et spørgsmål om at fordele en mindre kage blandt mennesker, 'der mundhugges': Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer en ny økonomisk platform, hvor nye frihedsgrader er mulige.”

Det er på dette niveau af virkelighed, at vi finder nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouche navn, samt gøre hans ideer tilgængelige for alle verdensborgere.

Trump-Kim-møde genopliver Singapore-ånden. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 1. juli 2019

Helga Zepp-LaRouche sagde i sin webcast den 1. juli, at mødet mellem Trump og Kim i 'DMZ' (den demilitariserede zone mellem Nord- og Sydkorea –red.) “genoplivede Singapore-ånden”, og demonstrerede potentialet når præsidenter fra førende nationer handler i fællesskab. Mødet, der fulgte efter drøftelser på G20-topmødet, som involverede Trump, Putin, Xi, Abe og Moon, vender tilbage til ideen om politisk beslutningstagning på præsidentniveau. Ved at arrangere mødet udmanøvrerede Trump de

britisk-orienterede neokonservative krigshøge i sin egen regering, og at dømme ud fra den latterligt fjendtlige reaktion fra Demokrater, udmanøvrerede han også dem.

Alt imens G20-topmødet undlod at tage fat på den voksende økonomiske/finansielle krise – hun sagde, at det ikke rigtigt er designet til at gøre dette – beskrevet i den seneste BIS-rapport om risici forbundet med gæld, især virksomhedernes gæld, og effekten af betalingsstandsninger af sådan gæld på bankerne – så eksisterer potentialet for at anvende Lyndon LaRouches fire love for at standse faren for et sammenbrud stadigvæk. De positive tegn fra møderne mellem Trump og Xi samt Trump og Putin peger på betydningen af at tage LaRouches Fire-magts-aftale op, med henblik på at oprette et nyt finanssystem.

Hun opfordrede amerikanerne til at benytte Uafhængighedsdagen den 4. juli til at reflektere over betydningen af at genskabe ånden af den amerikanske republik, som blev skabt i opposition til det Britiske Imperium.

**Styrer præsidenten
udenrigspolitikken igen?
Godt!
Men hvem vil stoppe det
globale økonomiske**

sammenbrud?

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte “høge” fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny “asiatisk sikkerhedsarkitektur” diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet!

For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill’er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR's særlige 5. juli-udgave, "The Bitter Truth About The Economic" Recovery."

Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

NYHEDSORIENTERING JUNI 2019: Rens Lyndon LaRouches navn for at forhindre krig

Download (PDF, Unknown)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

[Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig](#)

[Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019](#)

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværendetrommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle jer som ser dette program, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den;

send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med at spredede dette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at an-gribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt

var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden.

Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel

påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lakkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig

ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korrupsionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver

konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af ‘Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk’, der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en

dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde

mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at

ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

Det centrale tema for Helga Zepp-LaRouches webcast i dag er, at dagens udgivelse af de to dokumentarer om Lyndon LaRouches liv og livsværk leverer vigtige våben til at besejre det apparat, der har ført os frem til det punkt i går, der lå mindre end ti minutter fra udløsningen af 3. Verdenskrig. Den internationale mobilisering for at rense LaRouche, sagde hun,

er den eneste måde at stoppe 3. Verdenskrig på. Hun opfordrede gentagne gange seerne til at deltage i at opnå det bredest mulige publikum for disse to videoer.

Præsident Trumps beslutning om at afblæse et angreb på Iran, ti minutter før det blev iværksat, er en utrolig historie! Efter hans tweet som afbrød angrebet i sidste øjeblik, et tweet der blev udsendt lige efter at New York Times rapporterede om "den dobbelte magtsituation" i den amerikanske regering vedrørende beslutningen om at optrappe cyberkrigsførelsen mod Rusland, er spørgsmålet der bliver rejst af mennesker over hele verden: "Hvem er det lige, der træffer beslutninger i Washington?"

De britiske imperialistiske, geopolitiske netværk, der [i sin tid] stod bag lanceringen af "Få-fat-på-LaRouche-udrykningsstyrken", er de samme som dem der står bag dagens krigskampagne. Målet, for dem der retsforfulgte ham, var LaRouches ideer, som skinner gennem de to dokumentarer, der blev udgivet i dag. Disse ideer kan realiseres, begyndende med topmøderne mellem Trump og præsident Xi og med præsident Putin på topmødet i G20 næste uge. Som dokumentarerne viser, er det apparat, der presser på for krig, efter dets bestræbelser på at fjerne Trump, det samme som uberettiget gik efter LaRouche. Mens krig lige netop blev undgået denne gang, vil der komme flere hændelser, der kan føre til krig, hvis ikke dette apparat bliver stillet for retten.

Der er i dag ikke noget spørgsmål der er vigtigere, end at bringe en forståelse af dette til det bredeste udsnit af befolkningen over hele verden.

Afskrift af uddrag:

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller

Instituttet.

Det er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jo, altså, for mange mennesker vil det sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouche ikke frifindes, tror jeg ikke at vi kan stoppe de nuværende trommehvirvler for Tredje Verdenskrig: Fordi hans frifindelse og neutralisering af krigsmaskinen, som driver Verden mod Tredje Verdenskrig, det er en og samme ting. Fordi det netop er det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse.

I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen "The LaRouche Case (LaRouche-sagen). Jeg vil opfordre alle seere, alle Jer som ser dette program til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, du har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen du kender – og

hjælpe os med at sprede dette internationalt.
[<https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job/>]

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og destruktion af det amerikanske retssystem i USA's historie.

Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for frifindelsen af Lyndon LaRouche. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: "Dette er ude af proportion", og han aflyste angreb. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse.

Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og så videre – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen

på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk-flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for Trump at mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finde en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er frifindelsen af Lyndon LaRouche helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt 'Russiagate', og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig

modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han

sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lækkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfaren. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den

atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentligtgjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af ‘Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk’, der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer,

seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle

forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmmes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot

tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Trump forsvarer præsidentskab mod de britiske kræfter

Den 17. juni (EIRNS) – Den forbløffende offentlige erklæring fra New York Times i sidste uge, i ledtog med den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, om at USA's militære Cyber Command udførte cyberkrig mod den russiske stat, bag præsident Donald Trumps ryg, har afsløret forsøget fra britiske kræfter i USA på at skabe en virtuel todelt magtsituation, med det formål at undergrave enhver form for indsats fra præsidenten for at etablere venlige og arbejdsmæssige forbindelser med den russiske præsident Vladimir Putin. Dette kommer bare få dage før det planlagte møde mellem Putin og Trump på G20-mødet i Japan den 28.-29. juni.

Helga Zepp-LaRouche, har i dag i diskussion med de amerikanske medlemmer af LaRouche-bevægelsen sammenlignet dette med

krigspartiets indsats for at skjule sandheden for præsident Kennedy om det fulde omfang af den planlagte invasion af Cuba gennem Svinebugten – en handling der let kunne have fremprovokeret en 3. verdenskrig, hvis Kennedy ikke havde grebet ind for at forhindre et luftangreb. Hun tilføjede, at dette er et andet aspekt af den britiske indsats gennem NATO for at fremprovokere en konfrontation med Rusland langs den russiske grænse i Europa. Der er krig i luften, med Irans konfrontation som endnu et klart tilfælde af falske nyheder målrettet til at retfærdiggøre en krig, ligesom med bedrageriet om masseødelæggelsesvåben af Tony Blair, der igangsatte Irak-krigen og det efterfølgende kaos i Mellemøsten.

G20-topmødet kan og skal være et vendepunkt for at vende denne nedstigning til global krig. Hvis Trump skal bryde med krigspartiet, der omgiver ham i hans regering og i Kongressen, må han bruge de møder på tomandshånd med Putin og Xi Jinping i Osaka som muligheden for at udvise sandt lederskab med udgangspunkt i menneskehedens fremtid på dagsordenen.

Det er netop dette, der var genstand for den historiske mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni på Manhattan. Hvad der er på spil i krisen i dag, er ikke kun en konflikt mellem konkurrerende nationer, men en konflikt mellem to paradigmer, der konfronterer menneskeheden som helhed – et imperium, der er underlagt det magtfulde finansielle oligarki, som har reduceret USA's og Europas samfund til et levende helvede med omfattende narkotikamisbrug, kollapsende infrastruktur, "underholdning", som ikke er andet end vold, bestialsk musik og seksuel perversion, og den forsætlige næring af racistisk had, som det nu er kommet frem i det fanatiske anti-Kina-hysteri.

Kun en chokeffekt som præsident Trump kunne udløse ved at erklære Lyndon LaRouche frifundet, kunne skabe betingelserne for den nødvendige faseændring i menneskets historie. Videoen, der udgives af LaRouchePAC på fredag i denne uge med titlen "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord", vil

formidle til alle amerikanere og borgere i verden, at den kombination af kræfter, der står over for præsident Trump i dag, er præcis de samme kræfter, som udførte dæmoniseringen og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden, anført af Robert Mueller både dengang og nu.

Helga Zepp-LaRouche har sammenlignet det nuværende vendepunkt i historien med det 15. århundrede, da genopdagelsen af Platons skrifter kombineret med indsigter og opdagelser af Nicholas Cusanus gav anstød til den Europæiske Renæssance, og derefter det 17. århundredes skabelse af begrebet om den suveræne nationalstat ved den Westfalske Fred i 1648, baseret på princippet om respekt for de øvrige suveræne nationers interesser. Dette skete først efter 150 års religiøs krigsførelse, som ødelagde Europa, ligesom det 20. århundredes krige og krigene for regimeskifte i det nye århundrede har truet menneskeheden som helhed. Vi er meget tæt på den globale krig, og dog, hvis folk tog deres rolle alvorligt som kreative mennesker, ikke kun sanselige dyr, er vi lige så tæt på et nyt paradigme for alle folkeslag, der er baseret på udviklingen af hele menneskeheden, som det fremgår af forvandlingen af Kina i løbet af de sidste 40 år, der stort set har udryddet fattigdom som et levn fra fortiden, og formidlet denne ide til de tidligere kolonisationer over hele kloden. Trump kan gøre en ende på krigspartiet og det forfejlede, afslørede kupforsøg, ved at bringe USA ind i ånden fra Den Nye Silkevej med Kina og Rusland på G20-topmødet i slutningen af denne måned. At frifinde LaRouche, ligesom indførelsen af Platons ideer i et Europa, der var fanget i permanent krigsførelse i det 15. århundrede, er midlet hertil.